

БЮЛЕТЕНЬ

2/ БЮРА КИЇВСЬКОЇ СЕКЦІЇ НАУКОВИХ РОБІТНИКІВ.

Адреса Редакції: Київ, вул. Короленка 33, Палац Праці, кімн. 25, тел. 44-35.

№ 1

ЛИСТОПАД 1927 р.

№ 1

Завдання Бюлетеню.

Вперше на Україні професійне об'єднання наукових робітників приступає до видання регулярного свого органу. Не випадково, мабуть, це сталося в ювілейний рік Жовтневої Революції і саме в Києві, в культурному центрі України. Це доводить, що наукові робітники вже професійно консолідувалися, відчули свої професійні інтереси й потреби і оце тепер виступають з своїм організованим голосом хоча-б у скромній формі Бюлетеню.

Бюлетень Київського Бюра Секції Наукових Робітників ставить собі ті-ж два завдання, що і все Бюро, що і вся секція: освітлювати професійне життя наукового робітника, а також сприяти організації нашого виробництва, радянської вищої школи на Україні, та творенню української соціалістичної культури—це почесне завдання стоїть перед кожним українським науковим робітником, стоїть воно перед усією СНР і лягає в основу редакційного плану нашого Бюлетеню. Ці найважливіші питання ми будемо розглядати теоретично і в реальній практиці. А тому в першій частині Бюлетеню ми в коротеньких, стислих замітках будемо підносити чи розв'язувати ці теоретичні питання, тим самим втягуючи рядового наукового робітника в механіку нашого соціалістичного будівництва. У дальших розділах нашого видання ми ретельно будемо збирати всі інформації з наших професійних органів і виробничих центрів (у першу чергу—ЦБ СНР, УЦБ і Київського Бюра СНР) щоб рядовий робітник міг обізнатися з практикою, з побутом, з отими різко невиявленими чи прихованими потребами наукового робітника. Колись кинуте було гасло — „увагу дрібницям“ і цю увагу ми будемо приділяти в своєму Бюлетені, містячи звістки місцкомів, вражіння з трудових процесів, переказуючи події по київських ВИШ'ах: житлова справа, призначення і звільнення, штати, стосунки з адміністрацією, наукове кваліфікування, аспірантура—це такі „дрібниці“, що формують не тільки психологію, але й ідеологію наукового робітника, що впливають на темп, питому вагу його об'єктивно-корисної роботи. Стежити й освітлювати ці „дрібниці“, використовуючи багатющий матеріал Київського Бюра СНР,— ми ставимо найближчим своїм завданням.

Але творити такий орган, хай і невеличкий, хай і з діловим, практичним ухилом, можна тільки при найближчій участі всіх членів нашого колектива, всіх професійно-свідомих і громадськи-активних товаришів. Тому ми звертаємось з гарячим закликком до всіх наукових робітників,

на Україні й поза Україною суших, найбільше, певна річ, до Київських, підтримати Бюро Секції в його ініціативі й допомогти редакції Бюлетеню своїми статтями, інформаціями, своїми порадами. Крім того, Секція Наукових Робітників — неподільна частина Спілка Робітників Освіти. Ми є члени однієї сім'ї, є робітники одного величезного виробництва, що йому ім'я є — соціалістична українська культура. Ми не хочемо будь-якої розколини між кваліфікованим ученим і скромним шкільним робітником, і тому ми сподіваємось на участь у нашому Бюлетені шкільних учителів, клубних робітників, особливо на селі і по робітничих районах: ставте нам свої вимоги, шліть нам свої побажання, давайте нам конкретні завдання, пам'ятаючи, що ми товариші, члени однієї спілки, що ми працюємо на одному полі культури і простуємо до спільної мети.

З такими планами, з такою орієнтацією на співробітників і читачів випускаємо ми це перше число „Бюлетеню“, сподіваючись на підтримку і товариську критику всієї маси київських наукових робітників.

Редакція

Важлива організаційна справа.

Шість років тому, коли організовувалась в РОБОС'і Секція наукових робітників, панував погляд на неї, як на тимчасову, перехідну організацію, що має прислужитися справі цілковитого об'єднання, з професійного погляду, наукових робітників з іншими робітниками освіти і після того зникнути. Цей погляд відбивався в кожній справі, що її доводилося ставити в секційній роботі, і треба сказати одверто, цієї роботи не полегшував. Відомо далі, що такий погляд на секцію рішуче відкинув останній всесоюзний міжспілковий з'їзд, визнавши, що секції це — просто краща форма професійного обслуговування тих груп членів єдиної профспілки, які мають свої особливості; отож поки є ці особливості, існуватимуть і секції. З цього ЦК РОБОС'у робить організаційні висновки; один із них стосується низових профосередків, місцевкомів. Досі тут хоч і був секційний уповноважений, але це був обраний місцевкомом його-ж уповноважений для роботи по лінії Секції. Тепер це буде обраний науковими робітниками в кожній установі їх уповноважений і перед ними відповідальний. Це є дальший логічний розвиток окремої секційної організації в середині нашої спілки.

Треба бути свідомим важливості цієї зміни, що дає науковим робітникам змогу ближче стати до роботи місцевкомів у справі забезпечення інтересів наукових робітників; тим самим це ближче поєднає їх з місцевкомівською роботою взагалі і щільніше зв'яже наукових робітників через уповноважених з Бюром секції.

Від чіткої й безперебойної роботи низових профорганів професійне обслуговування робітників залежить ніяк не менше, ніж від роботи старших органів. Отже тепер, коли Бюро секції береться переводити в усіх установах обрання уповноважених, закликаємо членів секції поставитись до цієї справи з найбільшою увагою.¹

С. Іваницький.

¹ Положення про уповноважених надруковано в розділі „Інформація Бюро СНР“.

Культурбота С. Н. Р.

До осені 1926 р. С. Н. Р. приймала участь в загальному план Робос'у, а з того часу розпочинається планування культурботи виключно серед наукових робітників, не пориваючи, звичайно, праці й в загальному Робосівському плані.

За браком власного помешкання довелося всі форми складної й досить недотикливої культурботи серед наукових робітників скупчувати в невеличкій залі, що найнято було спочатку тільки під їдальню та читальню. Однак, не зважаючи на тісноту й незручність приміщення, культурбота набула великої популярності серед київських наукових робітників і зачепила навіть інертні серед них шари: пересічно на доповідях і концертах бувало 130 осіб. Культурбота завдання собі ставила подвійне: з одного боку, втягти рядового робітника в коло політичних і науково-культурних тем, а з другого — дати йому звичайну розвагу чи естетичне задоволення. Певна річ, на ділі ці завдання часто збігалися, бо після де-яких лекцій відбувалися концертні частини (напр., вечір пам'яті Леніна в січні 1927) і самі концерти найчастіше йшли в супроводі вступної доповіді. З лекцій і доповідей мусимо зазначити такі: про житлову кризу, про бюджет України, Дніпрельстан, проєкт правопису.

Особливий інтерес викликав диспут про досягнення української опери (2 травня), де виступали найвидатніші Київські музичні критики (проф. М. Грінченко, Я. Юрмас та ин.) і керівники Київської опери. Варто зазначити також дискусію над українським правописом, що зайняла кілька засідань і дала багатий матеріал. Великого успіху зазнали численні (27) концерти, що їх організовувала художня підкомісія за певним планом і з суворим добром виконавців. Концерти пам'яті Бетховена, Грига (в українських текстових перекладах), Лисенка, Шевченка збирали повнісіньку залю й здобулися на прихильну оцінку з боку місцевої преси. Не можна не згадати також 8 дитячих ранків для молодшої аудиторії. Серед форм культурботи відзначимо 2 шахові турніри й 3 наукових фільма з вступною лекцією (відбулись у залі І. Н. О.). Влітку культкомісія організувала одну екскурсію на пороги й Дніпрельстан; моторовим човном на 25 чол. в околицях Києва відбулося 14 екскурсій на Кончу Заспу й Межигір'я. Влітку-ж відбулося кілька концертів у Преображенському в будинку відпочинку для відпочивальників.

Через брак власного помешкання і на початку осені цього року довелося організовувати в чужому приміщенні (залі В.-БУ) широкої громадської ваги концерт пам'яті Максимовича з нагоди 100-ття збірника українських пісень. Цей концерт відбувся 8 жовтня; в організації прийняли участь історична секція УАН та М. К. УАН. Прибуток в 104 карб. передано до Комітету допомоги потерпілим селянам від поводи в Галичині.

С. Н. Р. з жовтня 1926 р. має шефство над с. Білогородкою й веде там разом з робітниками Деревообробної фабрики культурботу. До весни 1927 р. прочитано там 13 лекцій з сільського господарства силами С.-Г. І.; постійно виїздив керівник співочого гуртка, що його видає інститут ім. Лисенка; переведено медичний огляд дітей школярів; придбано с.-г. бібліотечку для курсантів с.-г. курсів; організовано юридичну консультацію; переведено весною 20% вибіркове економобслідування силами катедри с.-г. економії С. Г. І. Це обслідування об-

робляється й буде видано окремою книжечкою, що дасть пожиточний матеріал і для студентів С.-Г. І. Переводилися також виїзди представників С.Н.Р. на всі політично-культурні свята. На святкування десятиріччя жовтня розроблено детально план переведення цього свята в с. Білогородці разом з робітниками деревообробної фабрики. Сюди ввійшли: виїзд представників у село; запрошення гостей з села на фабрику, посилка організаторів співочого гуртка й організатора струнного оркестру; посилка кінофільма, улаштування конкурсу на найкращу постачальницю молока в Молочарсоюз, найкращу громадську активістку, найретельнішого члена КВД. На це асигновано й потрібні кошти.

С. Н. Р. ще з 1925 р. розпочала підготовчу роботу організації у Києві Робітничого Університету. З грудня 1926 р. такий Університет почав функціонувати в стінах ІНО. Про перший рік існування Роб. У-ту представник С.Н.Р. в Правлінні У-ту видав брошюру, де подано історію формування У-ту та перші організаційні форми цього закладу.

Зараз С.Н.Р. готується до культроботи в новому приміщенні Дома Учених, що його остаточно ухвалено на розі вул. Свердлова та Пушкінської (к. клуб „Більшовик“).

Інформація Бюра.

Від редакції.

До цього часу апарат секції міг подавати науковим робітникам інформацію про цікаві для них справи в таких формах:

1) Загальні збори, міські або в поодиноких установах,—їх не можна часто організовувати, бо на них чимало часу довелося-би витратити.

2) Одвідування науковими робітниками Бюра секції,—форма, що від обох сторін вимагає ще більшої трати часу.

3) Об'яви в місцях, але й це не дуже зручний спосіб, бо розшукати нову об'яву серед багатьох вже відомих не така-то легка річ.

Надалі, не відмовляючись і від попередніх форм, ми матимемо в інформаційній частині бюлетеню що-місяця найзручніший спосіб приставити згадану інформацію додому науковим робітникам.

Закликаємо-ж всіх використовувати як-найповніше цей легкий спосіб тримати завжди зв'язок з Бюром.

Лекторське Бюро.

При Київській С. Н. Р. організувалося Лекторське Бюро, що в основу своєї роботи кладе принцип посередництва між периферією та науковими робітниками м. Києва, як кваліфікованим лекторським складом. Це дасть можливість провінційним містам мати у себе точні справки про лекції й осіб, що їх можуть читати і що кваліфікацію їх С. Н. Р. стверджує. Таке посередництво усуне випадковість, а часом і халтурність у цій справі.

Умови оплати таких виїзdnих лекторів ось які: кожна лекція оплачується за ставкою м. Києва—15 крб.; крім того організація, що улаштовує лекцію, бере на себе оплату видатків за подорож до місця призначення й назад до Києва, виплачує лекторі добові в розмірі 20 крб. на добу.

Подаємо список лекцій тих лекторів, що вже дали згоду виїздити читати такі лекції. До деяких лекцій подано по кілька лекторів, якого хто захоче запросити.

Назва й характер лекції.	Хто читатиме.	Якою мовою.
1. „Чудесне в хемії“—низка лекцій, що мають метою боротися з забобонами й містять в собі елемент антирелігійної пропаганди.	Проф. І. В. Тананаєв.	Рос. мов.
2. „Хемія в побуті та сільському господарстві“.	„	„
3. „На межі життя й смерті“ (з біології).	{В. В. Брунст. М. М. Воскресенський.	Рос. чи укр. мовою, як хто забажає
4. „Спадковість“ (з біології).	{М. М. Воскресенський. Проф. М. М. Воскобойников.	Рос. чи укр. мов.
5. „Євгеніка“ (біологія).	Проф. М. М. Воскобойников.	„
6. „Внутрішня секреція“ (медична).	{Проф. М. М. Воскобойников. М. М. Воскресенський.	Рос. чи укр. мов.
7. „Фактори революції“ (з біології).	М. М. Воскресенський.	Укр. чи рос. мов.
8. М. Черемшина, В. Стефаник та нова галицька проза (літературна).	Проф. М. К. Зеров.	Укр. мов.
9. Українська література останніх років (літературна).	„	„
10. О. Кобилянська (з нагоди 40 літньої літературної діяльності).	Проф. П. П. Филипович.	„
11. Марко Вовчок і українська проза другої пол. XIX ст. (літературна).	Проф. О. К. Дорошкевич.	„

Дальший спис тем міститиметься в наступних номерах Бюлетеня.

Як що у кого на периферії виникне потреба на якісь нові лекції й про це надійде заявка, Лекторське Бюро береться підшукати серед наукових робітників м. Києва відповідного лектора, щоб задовольнити таку потребу. Щоб полегчити роботу в цьому напрямі, Бюро заздалегідь звертається до членів С. Н. Р. надсилати свої теми й згоду виїздити на периферію.

Довідуватися й надсилати інформацію на таку адресу: м. Київ, вул. Короленка, ч. 33, Палац Праці, кімн. 25, тел. 44-35.

1. Реєстрація наукових робітників.

З початку цього року урядову реєстрацію наукових робітників, що досі провадив ВУКСВ через місцеві Секції, взяла до своїх рук Укрнаука, зорганізувавши в себе за-для цього величезний апарат: комісію та багато підкомісій. Місцеві секції, з доручення Укрнауки, зібрали від членів секції потрібний анкетний матеріал. Після того анкети мала розглядати, як перша інстанція, комісія при місцевому уповноваженому Укрнауки. Але до цього ще досі не дійшло, бо Укрнаука саме йому в цій справі інструкцій не дала. Незручність цієї затримки ось у чому:

1) Секція мусила припинити в себе реєстрацію наукових робітників—членів інших, крім Робосу, спілок, бо тепер цього доручення секція ні від ВУКС'у ні від Укрнауки вже не має (секція їх тільки обслуговуватиме, як і раніше після реєстрації в Укрнауці).

2) Реєстрацію членів Робосу секція, звичайно, провадить і тепер, бо це її основне, професійне завдання, але й тут для нормальної роботи бракує певних інструкцій від УЦБ СНР в двох питаннях:

а) Що-до аспірантів: інструкція Укрнауки дає право їм на урядову реєстрацію тільки тоді, коли вони мають друковані праці або річний стаж; отож утворюється

небезпека розбіжності між урядовою й професійною реєстрацією.

б) Що-до викладачів технікумів та співробітників наукових установ без наукових друкованих праць: інструкція Укрнауки не дає їм безумовного права на реєстрацію; до того-ж в цій справі схитнулася й позиція УЦБ секції, що перед тим була цілком твердою.

Щоб уникнути розбіжності між урядовою й професійною реєстраціями та щоб не довелося, може, знімати з обліку в секції тих, кого тільки перед тим взято на облік,—секція тим часом відкладає розгляд всіх зазначених в отих двох пактах справ; одночасно вжито заходів,—і це вже не вперше,—щоб в центрі швидче було вироблено реєстраційні інструкції, урядову й професійну.

2. Нова форма зв'язку бюро секції з місцкоміами.

Остання оргнарада при ВУК Робос'у ухвалила, щоб надалі скасувати обмін профорганів протоколами засідань; замість того треба надсилати виписки з протоколів в тих справах, що стосуються даного профоргану, або потребують затвердження старшого органу. Інформацію про роботу Бюро уповноважених секції матимуть надалі найбільше через оцей бюлетень. Треба їм взяти до уваги, що секція, не маючи протоколів місцкомів, інформацію про їх роботу може мати переважно через уповноважених; це ще більше зобов'язує уповноважених стати як-найближче до роботи місцкомів.

3. Заборгованість.

Секція багато разів зверталася до місцкомів, щоб виявити заборгованість вузівським викладачам. Особливо зверталася увагу на дві категорії заборгованості: 1) та, що могла статися через тривалість 2-го триместру по-над встановлені Наркомосом 16 тижнів, 2) заборгованість штатним навчителям 2-го розряду через те, що з 1/1-27 р. штатна максимальна норма їх навантаження була зменшена—16 год. на тиждень замість 18 год. Останній раз такого обіжника розіслано було, коли ВУК Робос вимагав цих матеріалів на 1/1х і ставив від того в залежність можливість ліквідувати заборгованість.

Подаємо цю інформацію тут тому, щоб і поодинокі наукові робітники знали, що оплата заборгованості залежить від вчасного виявлення її, і коли самі заінтересовані особи та місцкоми не подбають за виявлення, старші профоргани, здебільшого, не зможуть дбати за оплату.

4. Академічні пенсії.

До цього часу Київська Секція порушила 47 справ про призначення поло-

винної академ. пенсії, з залишенням на посаді, науковим робітникам, що мають по-над 25 років науково-службового стажу. Призначено пенсію 36 чоловіка (60 крб, професорам і 37 крб. 50 коп. навчителям).

Не задоволено ще 11 справ; можна сподіватися на задоволення їх в цьому бюджетовому році, для чого секція заходів уживає. Цим вичерпано буде все, що надійшло до Секції в цій справі; кілька чоловіка від подачі заяв відмовились, не вважаючи на запрошення секції.

5. Положення про уповноважених секції наукових робітників при вищих школах та наукових установах.

1. Інститут уповноважених СНР організується по всіх вищих школах і наукових установах, коли в них кількість наукових робітників більше 5-ти.

2. Термін повноважень уповноважених встановл. на 1 рік.

Переобрання уповноважених проводиться одночасно з переобранням Місцкомів.

3. Уповноважений секції наукових робітників у вищих школах є представником колективу наукових робітників у цій установі.

4. Уповноваженого секції обирають на загальних зборах колективу наукових робітників даної установи, а затверджує місцеве бюро СНР та Правління Спільки. На засіданнях місцкомів уповноважений, якщо він не є член місцкому, має право дорадчого голосу.

5. Уся робота загально-професійного характеру проводиться уповноваженим у загальному порядку через Місцком, або загальні збори всіх робітників даної установи і лише спеціальні питання, що стосуються до наукових робітників, вирішуються на зборах колективу наукових робітників цієї установи, або через місцеве бюро СНР.

Увага: Постанови, що їх ухвалено на зборах наукових робітників, ідуть на затвердження місцевого Бюро СНР і МК.

6. Уповноважений проводить свою роботу під керівництвом МК і місцевого Бюро СНР.

7. У великих ВУЗ'ах і наукових установах, з кількістю наукових робітників більше 50 і територіально роз'єднаних, для зв'язку і допомоги уповноваженим виділяються делегати від наукових робітників даної установи, або відділу її (факультет, лабораторія, кабінет, клініка і т. п.).

На делегатських зборах наукових робітників ставляться питання секційного, або виробничого характеру (напр.: постановка учбових справ ВУЗ'а, план роботи в наукових установах то-що).

8. В коло діяльності уповноважених входить:

а) інформація наукових робітників про діяльність місцевого Бюра СНР і МК.

б) участь у висуванні кандидатів керівничих органів даної установи.

в) забезпечення участі представників СНР у роботі даної установи, а особливо в питаннях господарчо-організаційного й бюджетного характеру, а також у питаннях охорони праці наукових робітників, призначення та звільнення їх, зарплатня то-що.

г) оформлення членства в Секції наукових робітників даної установи.

д) участь та допомога місцевкомові у налагодженні культосвітньої роботи серед наукових робітників.

9. Окрім того, уповноважені провадять таку роботу:

а) Роблять відчити, не менше одного разу на рік, у місцевому бюрі секції про роботу свого колективу, подаючи в належні терміни писані відчити про роботу; роблять відчити у колективі наукових робітників даної установи про свою роботу.

б) Передають місцевим Бюрам СНР і МК даної установи протоколи загальних і делегатських зборів та засідань наукових робітників, а також всі матеріали, що характеризують життя місцевого колективу.

в) Відвідують всі засідання місцевого бюро СНР з уповноваженими.

г) В разі встановлення добровільних грошових відрахувань з наукових робітників на спеціальні потреби секції, збирають ці відрахування і передають їх до відповідних органів.

д) Проводять з відома місцкому і місцевого бюро секції збори наукових робітників свого колективу в справі різних питань життя даної установи, інформації та відчитів про роботу місцевого бюро секції.

6. Право самопотиснення.

Таке право в РСФРР існує ще з 1924 року. Українські секції провадили боротьбу за нього на протязі трьох років. Влітку цього року їхні зусілля дали таки на-решті сприятливий наслідок. Подаємо нижче постанову Наркомюсту УСРР в цій справі з 12/VII ц. р.

„Про житлові пільги, що надані науковим робітникам“.

Розглянувши питання, що виникають на практиці при застосованні арт. 19 закону з 8/xii-1926 р.: „Про комірне й захо-ди до врегулювання користування житлом у містах і селищах міського типу“ (36. Уз. УСРР—1926 р. ч. 77/78 арт. 477) що до пільг наданих науковим робітникам, Народній Комісаріят Юстиції по Відділу Законодавчих проєктів та Кодифіка-

ції законів на підставі літ. „д“ арт. 9 Положення про НКЮ УСРР (36. Уз. УСРР—24 р. ч. 50, арт. 305) постановив пояснити:

1. В тих випадках, коли в квартирі, де мешкає науковий робітник, що не має додаткової житло-площі, звільниться окрема кімната, переважне право зайняти цю кімнату належить згаданому науковому робітнику.

2. В тих випадках, коли в квартирі, де мешкає науковий робітник, що вже має додаткову житлоплощу, звільниться частина приміщення, яке заповідав він сам або його родина, згаданий науковий робітник має право протягом 4-х тижнів зі дня звільнення приміщення заселити його порядком самозгущення.

3. Конкретне питання про переважне право наукового робітника на звільнену кімнату (див. п. 1 цієї постанови), якщо не досягнено погодження з домоуправлінням та іншими комірниками, які заявляють претензію на цю кімнату, розв'язується судовим порядком.

4. Представники секції наукових робітників спілки Робос можуть брати участь на суді при розгляді всіх справ щодо права наукових робітників на житлоплощу, як представники сторони (арт. 16 ЦПК).

Т. в. о. Народнього Комісара Юстиції та Генеральний Прокурор Республіки (М и х а й л и к).

Т. в. о. Зав. Відділу Законодавчих Проєктів та Кодифікації законів (Т о р ч и н с ь к и й).

Цією постановою відповідні права наукових робітників на Україні майже зрівнюється з тими, що є в РСФРР. Головна відміна є в тім, що в РСФРР право самопотиснення поширюється на всю квартиру, де мешкає науковий робітник, а в УСРР тільки на ті кімнати, які займав він та його родина (тоб-то самопотиснення, коли в житловій площі наукового робітника є лишки); натомість, в РСФРР заселити вільну площу науковий робітник має в першу чергу членами своєї родини, далі мешканцями того-ж будинку і тільки після того іншими громадянами; а в українській постанові цих обмежень нема.

7. Мешкальна платня.

Як відомо, за теперішнім законом мешкальну платню береться з усього заробітку, окрім платні за понаднормову працю та додаткової платні за т. зв. відсоткове „навантаження“ службовців, що дістають платню „за тарифом відповідальних робітників“. До останньої категорії наукові робітники в н-д. установах і в вузах не відносяться. Що-ж до понаднормової праці, то редакція закону не давала цілком певного ґрунту, щоб зараховувати сюди оплату тієї частини роботи вузівських викладачів, яка перевищує норму роботи на одну ставку, однаково штат-

ну чи нештатну. Відповідне роз'яснення видано в РРФСР 3/VI ц. р. Про видання такого-ж пояснення й для України справа точилась в центрі ще з зими ц. р., але поладження її затримувалося. Київська Секція намагалася провести цей принцип підчас вироблення в органах Міськради інструкції до „положення про мешкальну платню“ (ще не затвердженої), але безуспішно. Так само несприятливо скінчилась й судова справа одного із наукових робітників, розпочата за-для того, щоб встановити через суд зазначене право наукових робітників. Тільки відрядження до Харкова проф. Кельмана підштовхнуло поладження цієї справи: за неофіційними відомостями секції. Підготувача Законодавча Комісія при Раднаркомі УСРР ухвалила вже дати на місця пояснення, що платня за педагогічну роботу вузівських викладачів, що перевищує встановлену на одну ставку норму роботи, при обрахунку мешкальної платні до уваги не береться. На жаль, затвердженого протокола в цій справі ще немає.

8. Стосунки з Житлосюзом.

Бюро Секції встановило контакт з інструкторською частиною Житлосюзу, щоб через неї попереджувати конфлікти в житловій справі житлокоопів з науковими робітниками і тим зменшувати кількість судових справ. Звертається увагу членів секції на можливість користати з цього контакту для оборони своїх житлових прав.

9. Нова постанова ВУЦВК У.С.Р.Р.

„Про Адміністративне виселення громадян з житлових приміщень“. Цю постанову, з 31/VIII-27 року надруковано в Бюлетені НКО за 1927 рік № 37 (73) та в „Вістях ВУЦВК“ з 11/IX-27 р. Права наукових робітників у цій постанові в належний спосіб забезпечено.

10. Відстрочки одбування військової повинности.

Постановою ЦВК СРСР з 1/X-26 р. педперсоналу вузів відрочено відбування військової повинности до 30-ти літнього віку, а аспірантам і ординаторам на 3 роки (Бюлетень НКО № 14—1926 р.). ЦБ Секції провело тепер через ЦВК додаток до цієї постанови, щоб поширити її на наукових робітників академій наук (Бюлетень НКО № 41—1927 р.); отже відбування військової повинности й для них відрочено до 30-ти літнього віку. Ініціатива в цій спра-

ві належить, між иншим, і Київській Секції, що ще рік тому порушила цю справу перед ЦБ СНР.

11. Обіжники Н.К.О.

В Бюлетені НКО № 30-31 надруковано обіжника НКО—„Про облік праці викладачів вузів“; облік заводиться, щоб запобігти безпідставному невідвідуванню педперсоналом викладів та занять встановленого розпису. Там-же надруковано обіжника про „Норми оплати за керівництво Дипломовим проектуванням“.

12. До відома аспірантів.

В Бюлетені НКО № 39 (75) 1927 року надруковано обіжника НКО про те, що заміщати посади педперсоналу в вузах треба в першу чергу особами, які скінчили успішно аспірантуру при науково-дослідчих установах.

13. Осінньо-зимовий сезон у Кисловодську й Дитячому Селі.

Будинок відпочинку ЦЕКРОБОСУ в Кисловодську функціонуватиме до 22/II-28 року. Встановлено такі терміни перебування в цьому будинку: 5/X-8/XI; 9/XI-13/XII, 14-XII-17/I; 18/I-22/II. Вартість місця, разом з лікувальними процедурами, 150 крб. Переїзд залізницею безкоштовний. Заяви приймається й від членів родини робітників освіти.

Окрім того Київська Секція має цілий рік місця в санаторії Ленінградської СНР, що в Дитячому Селі. Платня 50 крб. на місяць, з харчуванням і лікуванням; переїзд залізницею платний.

14. Облік приймальної кампанії в ВИШ'ах.

Секція провадить тепер облік зазначеної кампанії, щоб виявити, оскільки повно теперішній порядок комплектування вузів забезпечує інтереси наукових робітників. Хто із членів секції, одержавши від секції для своїх утриманців рекомендацію до вузу, не дав ще секції відомостів про наслідки рекомендації, мають дати їх якнайшвидче.

15. Додаткове акад. забезпечення.

Київська Секція має вже від КУКСК повідомлення, що на 1927-28 бюджетовий рік асигнування секції на зазначену мету лишається те саме. Інструкції для розподілу акад. забезпечення ще немає.

Пам'яті померлих.

Поточного 1927 р. померли такі члени С. Н. Р.: 1) Балінський Ів. М., 2) Виноградов В. В., 3) Войткевич-Павлович В. І., 4. Демуцький П. Д., 5) Дуброво С. П., 6) Єрченко П. Ф. 7) Колесницький А. Н., 8) Константинов С. М., 9) Морозов П. Ів., 10) Савицький П. В., 11) Терниченко А. Г., 12) Щербаківський Д. М., 13) Яцутин М. В.

Короткі некрологи де-яких подаємо в № 1 Бюлетеня, а решту відкладаємо на наступні числа Бюлетеня.

Андрій Наумович Колесницький.

(† 7 березня 1927 р.).

У розквіті своїх інтелектуальних сил та роботи (44 років віку) загинув один з найактивніших працівників Київ. Медичного Інституту—старший асистент катедри діагностики та діагностичної клініки д-р Андрій Колесницький.

Бувши дуже добрим педагогом, здібною та широко освіченою людиною, маючи прекрасну ерудицію в своїм фаху, він не зачинився в стінах наукового кабінету. Ясні проміні свого інтелекту та своєї моральності він широко вилучав навколо, віддаючи всі свої сили покривдженням та пригнобленим. Червоною ниткою ця риса через усе життя небіжчика переходила.

Ще за гімназіяльних років він бере участь в революційному рухові, як один з організаторів „Української Громади“ середніх шкіл м. Києва. 1905 р. застає А.Н. в Київському Університеті, небезпека арешту примушує його виїхати закордон, де перебуває рік, використовуючи цей час на продовження своєї освіти. Закінчивши медичну освіту у Києві (р. 1909), він починає працю в університетських клініках, як ординатор і наприкінці як старший асистент діагностичної клініки. З часу заснування українського університету він бере активну участь в праці медичного його факультету. Активну участь бере небіжчик у роботі будівництва нової вищої школи, чимало своїх сил віддаючи на організаційні справи створеного на базі трьох колишніх медичних факультетів Київського Медичного Інституту.

Адже-ж многогранна істота небіжчика не обмежувалася працею в Медичнім Інституті. Так важлива для української культури праця будівництва наукової мови

з давнього часу притягає сили його—і дуже багато цих сил кладе він на термінологичну роботу з початку в Науковому Т-ві у Києві а далі в Медичній секції Інституту Наукової Мови Академії Наук. Громадська праця вабила А. Н. з юнацтва—знов він оддає їй чималу частину себе, найактивнішу участь беручи в роботі колишньої Медичної Секції Наукового Т-ва, а далі Медичної Секції Укр. Акад. Наук, як заступник голови Секції. Прагнення до праці на громадську користь не дали змоги йому лишитися й по за лавами активних професійних робітників—отже ми бачимо його, як члена місцкому Медінституту, як уповноваженого Секції Наукових робітників, члена медичної комісії Секції.

Потрібні сили його стали й Київській Міській Раді, за члена якої він був з 1926 р.

На користь самому собі не вмів жити небіжчик і скрізь, де працював, він усього себе віддав справі, залишаючи особу свою в затінку—це найхарактерніша риса його. Ніколи не шкодував він сил своїх, навіть коли цілком конкретно уявляв собі, що гострою небезпекою загрожує йому це: як високоосвічений медик він добре знав про дуже небезпечний загальний стан свого здоров'я, але ішов, куди кликали його: сьогодні до одного з безкрайого числа своїх безплатних хворих, завтра на громадську працю, де бракувало сил... Так і помер небіжчик—захворівши на грип, не кидав праці, все то там, то тут невідкладна робота була і вже ліг у ліжку тоді, коли не в силах і ходити був. За 5 день згорів. „Громадським сумлінням“ звали Андрія Наумовича серед тих кіл, де працював він. Це сумління, як пам'ять небіжчика, довго світитиме тим, що залишилися, показуючи шлях до праці на користь пригноблених соціальних верств людства.

В. Удовенко.

Данило Михайлович Щербаківський

(1877-1927).

7 червня 1927 р. кинувся в Дніпро український громадський та науковий робітник Д. М. Щербаківський.

Д. М., учень відомого професора В. Антоновича, почав свою наукову роботу в галузі археології, але найбільше улюбленим його заняттям стали музейні справи та народне мистецтво. В цих галузях покійний визначився як визначний вчений не тільки на території УСРР і СРСР, але й за кордоном. Крім зазначених галузей Д. М. працював у галузі книгознавства, займався педагогічною діяльністю, брав діяльну участь в громадській роботі. Він почав працювати в науковій галузі з 1902 р. 1910 р. його запрошено було на посаду завідувача відділа теп. Всеукраїнського Історичного Музею ім. Шевченка, на якій був до останнього часу. Революція відкрила йому широкі перспективи для роботи, в яку він весь увійшов. Він був учасником численних організацій, викладав у вищих школах, сам чимало працював, про що свідчить велика кількість наукових розвідок та праця в Музеї. Крім музею зазначимо ще його працю у Всеукр. Архелог. Комітеті при Українській Академії Наук, в науково-дослідчій кафедрі мистецтвознавства то-що.

Багату та многосторонню його діяльність, на жаль, підточили важкі умови в Музеї; вони підірвали сили цієї чесної, правдивої, прямої людини. 1927 р., замість святкування 25 років його діяльності довелось київським науковим та громадським колам поховати Д. М.; поховано його на території Лаврського заповідника—музейного городка, що виник по революції й на розвиток якого покійник поклав багато сил.

М. Т-ко.

Проф. А. Г. Терниченко.

1 лютого поточного року помер талановитий загартований борець на культурно-громадській ниві Аристарх Григорович Терниченко.

Народився А. Г. 10 квітня 1882 року в убогій хатині хлібороба-незаможника в м. Охтирці на Харківщині. Закінчивши місцеву 2-х класову школу, А. Г. 1902 р. вступив до Харківської хліборобської школи, яку й закінчив у 1908 році. За роки революції 1905-7 набуває революційної свідомості та загартовується для майбутньої тяжкої праці.

1909 року в-осени вступає на Агрономичний факультет Київської Політехніки, і разом з тим розпочинає свою широку

та видатну громадсько-агрономичну працю в обставинах чорної реакції. Він засновує й видає популярний селянський сільсько-госп. часопис двохтижневик „Рілля“, з редакцією у Києві, на Тургенівській Ч. 9. Цю адресу знали десятки тисяч українського незаможного селянства і вся українська агрономія та кооперація. Це був „штаб“, де вироблялись плани праці серед широких селянських мас, звідцільшло натхнення, запальне гасло, що кликало до впертої, напруженої, активної праці.

1913 р. заходами А. Г. Т-во „Рілля“ перетворилось у Т-во „Український Агроном“, навколо якого об'єдналось все живе, творче. І на чолі цих двох організацій стояв і направляв їх роботу А. Г., будучи головою Т-в та редактором часопису й численних популярних видань з сільсько-господарства, а також видає тижневик „Маяк“.

Працюючи в земельних органах, що провадили аграрну реформу, А. Г. був активним будівничим нового соціалістичного суспільства, вкладаючи багато творчості і сил свого інтелекту в цю роботу. До думок його уважно прислухалися всі радянські державні та громадські органи.

17 червня 1922 року Аристарха Григоровича обрано за професора на кафедрі „Хліборобства та Лугівництва“ до Київського Ветеринарно-Зоотехнічного Інституту і того-ж 1922 обрано за професора до Сільсько-Господарського Інституту на кафедру „Сільсько-Госп. політики“.

Як професор Ар. Гр. користувався великою популярністю серед слухачів і товаришів.

1923 р. Ар. Гр. стає на чолі Київської філії С.-Г. Наукового Комітету України, об'єднавши до 300 наукових робітників та спеціалістів.

На літературно-науковій ниві А. Г. виступив ще 1908 р. За час свого короткого життя він видав 32 окремих власних агрономичних праці і по різних часописах надрукував більше 1000 різних статей в справах громадсько-агрономичної, кооперативної та наукової с.-г. роботи. Ми знаємо такі його літературні прізвиська: А. Терниченко, А. Григорович, Старий Хлібороб, А. Силенко, Боровий, Раєвський, Павленко, то-що. Він редагує часописи „Рілля“, „Трудове Господарство“, „Село“, „Агроном“, „Вісник с.-г. Науки“, Голова Редколегії „Записки Київського Вет.-Зоот. Інст.“.

І от ця видатна талановита людина, цей великий громадський діяч, що вийшов з самих низів бідняцького села, цей найпопулярніший на Україні „мужицький агроном-професор“ передчасно, в повному розквіті інтелектуальних сил, одійшов від нас навіки на 44 році свого життя.

Невблаганна хвороба „білокрів'я“ зломилася його життя. Але невмирущі діла Ар. Гр. Живе його пам'ять в серцях мільйонів українського працюючого люду, агрономичних та громадських робітників. Творчі робітнико-селянські маси збудують світлу будову майбутнього на закладеному Ар. Г. фундаменті, бо

„Смерти нема для творців
Міцно тримаймо багнет.
Той хто горів і згорів,
Вічно вестиме вперед“.

П. Євтушенко.

Войткевич-Павлович В. І.

Серпня 2 дня цього року помер Секретар Правниче-Термінологічної Комісії при Соціально-Економічному Відділі У.А.Н.

В. І. Войткевич-Павлович. Небіжчик народився р. 1864 на Полтавщині, вищу освіту здобув на Правничому факультеті кол. Київського Університету і вступив до складу київської адвокатури. Працюючи, як адвокат-цивіліст, небіжчик брав участь і в громадських справах. Між иншим р. 1917-18 був одним з організаторів Українського Народнього Університету й читав у ньому „Загальну Теорію права“, брав участь у журналі „Правник“, що виходив у 1918 році. Коли за ухвалою Соціально-Економічного Відділу (27 лютого 1919 р.) засновано було „Правничу Термінологічну комісію“, то ця комісія запросила до свого складу й тов. Войткевич-Павловича (10 березня 1919), а потім обрала його на свого секретаря. Багато довелося небіжчикові, разом з иншими членами комісії, попрацювати коло складання Російсько-Українського Словника Правничої Мови, що вийшов у світ 1926 р., яко видання академічне, й цього року дістав премію від Укрнауки.

Л. Дроб'язко.

Проф. П. Ів. Морозов.

(1846—1927)

Народився П. Ів. в Катеринославі й там здобув середню освіту. Вищу медичну освіту здобув у Харківському У-ті. Визначився науково ще студентом. Наукова робота його розпочинається в Харкові. Дисертацію його на д-ра медич. видруковано в „Deutsche Zeitschrift für Chirurgie“ за 1877 р. На його роботи посилаються видатні вчені. З науковою метою П. Ів. був у дієвій армії підчас війни з Туреччиною 1877 р. З 1884 р. П. Ів. займає професорську катедру при Харківському У-ті оперативної хірургії. 1886 р. він переходить на таку-ж катедру до Київського У-ту.

На цій посаді з належними підвищеннями він перебуває до останнього часу. Проф. Морозов брав участь в Пироговських з'їздах і виступав з доповідями, а на 6-му у Києві був за голову. Одночасно з тим завідував двома хірургічними лікарнями у Києві. Організував П. Ів. у Києві т. з. Самаритські жіночі курси і протягом 11 років завідував тими курсами. 1904 р. був у закордонному відрядженні, відвідавши найвидатніші клініки Європи. 1906 р. брав участь з доручення Київського У-ту в Петербурзькій нараді в справі університетської реформи. Наступного року брав участь в організації Київського Жіночого Інституту, займаючи далі катедру нормальної анатомії й оперативної хірургії. З 1916 р. проф. Морозова обрано й за директора Інституту; а 1913 р. відряджено було на міжнародній лікарській з'їзд в Лондоні. Вже в час революції П. Ів. посідав адміністративні посади й тільки 1922 р. вибув зі складу професорів Медінституту. 4 січня 1923 р. відсвятковано 50-річний ювілей проф. Морозова. За час своєї наукової діяльності П. Ів. видав коло 30 праць. Помер проф. Морозов 27 березня 1927 р.

Константинов С. М.

Народився С. М. 1880 р. у Владикавказі. Закінчив Київський Університет. З 1909 р. починається його педагогічна діяльність спочатку як викладача в середній школі, а з 1912 р. і в Університеті як асистент при кафедрі фізики. Особливо розвивається науково-педагогічна праця С. М. після революції 1917 р. Викладає він фізику в Народн. У-ті, на Курсах Комскладу, в авіашколі і т. д. Приймає він діяльну участь в педагогічній роботі К. І. Н. О. З праць його, що їх провадив С. М., кілька й надруковано. Деяко остається незакінчене в рукописах.

С. М. належав до тих людей, що інтерес до науки ставлять вище всього і не звязують його з матеріальними вигодами; він ввесь віддав науці й серед своїх учнів та близьких користався любов'ю й пошаною. Матеріальні недостачі останнього часу тяжко відбилися на здоров'ї С. М., він останнього часу нездужав, але й недужий не залишав наукової роботи.

Помер С. М. 24 лютого 1927 р.

Проф. С. П. Дуброво.

З січня 1927 р. помер на 74 році життя проф. Дуброво. Народився небіжчик 1854 р. на Полтавщині. Після закінчення 1883 р. Харківського Ветінституту працював у Харкові над розробкою архіву б. Малоросійської Колегії. 1885-1895 р. р.

перебував земським ветлікарем на Чернігівщині, а з 1898 р. працював старшим ветлікарем на Київській різниці. Тут небіжчик заклав велику книгозбірню, видатний патолого-анатомічний музей, за який одержав нагороду-золоту медаль та бактеріологічну лабораторію.

Київська Міська Управа дала йому, як видатному робітнику, наукове відрадження за кордон 1910 р.

Перебуваючи на різниці, небіжчик брав жваву участь в громадській і науковій роботі.

1920 р., коли закладався новий для Києва вуз—Ветер.-Зоотехнічний Інститут, небіжчик з молодечим завзяттям взявся творити нову школу; він організував кафедру нормальної анатомії, потім—патолого-анатомічну й, нарешті,—м'ясознавства.

В особі проф. С. П. Дуброво Ветер.-Зоотехнічний Інститут втратив щирого й відданого співробітника—фундатора й невтомного працівника.

М. К.

Яцутин М. В.

Народився у Києві 1895 р., де й закінчив середню школу та вчився в трьох наукових закладах—Київському Університеті, Ін-ті Зовн. Знос. та Археол. Інституті. Спеціалізувався в українській та російській історії й історії мистецтва. Щоб поглибити свої знання, М. В. вступає на вищі педкурси й працює за аспіранта при науково-дослідчій кафедрі, а також був науковим співробітником іст.-філ. від. УАН та членом східної комісії Всесоюзної Асоціації при ВУЦВК, працюючи поруч і в Київському кабінеті соціальної педагогіки.

Крім суто-наукової роботи М. В. перекладав і велику громадську роботу, будиши фундатором чи активним членом багатьох товариств, співробітничав у педагогічних та інш. журналах, як от: „Нар. Уч.“, „Радянська освіта“, „Шлях Освіти“, „Радянська Школа“ та інш.

Помер М. В. 22 серпня 1927 р. в Криму від гнійного апендициту. Одна з причин смерті була застуда підчас службового об'їзду сільських шкіл на Харківщині.

П. Д. Демуцький.

(1860-1927).

Народився Порфир Данилович в с. Янішівці на Таращанщині в родині сільського священника. Початкову й середню освіту здобув у Київській бурсі й семінарії. Тут він здобуває перші відомості з теорії музики. Духовна кар'єра його не

приваблює й він вступає на медичний факультет Київського Університету. То були часи блискучої діяльності М. В. Лисенка. В грандіозній концертній роботі М. Лисенка П. Д. Демуцький приймає найактивнішу діяльність і стає навіть за секретаря цієї організації. Це зближає П. Д. з колами „Старої Громади“ й на її кошти він навіть подорожує до Галичини, щоб ознайомитися з українським рухом серед галицького студентства. З карпат П. Д. привіз перші записи Коломийок. На цій ділянці записів народної музичної творчості покійник зосереджує далі всю свою увагу. Закінчивши Університета 1889 р., П. Д. повертається на рідну Таращанщину, оселяється в с. Охматові, де закладає лікарський пункт. Поруч з лікарською діяльністю П. Д. широко розгортає й свою музичну діяльність, як організатор і керівник селянського хору і як записувач українського музично-етнографічного матеріалу. Його будинок перетворюється на селянський музей; тут збиралося все найкраще з народної творчості: орнамент, кахлі, різні гончарні вироби, народні струменти то-що.

Записи народної музичної творчості стали за основну галузь мистецької діяльності покійника. Українській пісні і то пісні специфічно селянській віддав він усі свої здібності; більше як 50 років свого життя присвятив П. Д. на збирання народної пісенної творчості. В тому напрямі скарби залишив П. Д. величезні; він зібрав по-над 1000 народних мелодій, частину яких видано, але більша частина перебуває в рукопису. З надрукованого заслуговують уваги такі збірки: „Народні українські пісні“ (2 частини), „Ліра й її мотиви“, „2 десятки народних укр. пісень з репертуару Охматівського хору“, „Народні пісні“ (вид. ДВУ—2 збірки), „Українські народні пісні“ (вид. „Книгоспілка“—2 збірки). В передмові до перших двох збірок П. Д. дає практичні поради щодо записування пісень, їх вишукування, пояснює устрій ліри. Значна частина пісень у нього з підголосками, з яких встановлюється оригінальна поліфонія народної музики. Залишив П. Д. цілу колекцію псалмів та кантів лірницького репертуару; такий матеріал до Демуцького мало був відомий.

Таку свою діяльність П. Д. вмів широко пропагувати через хор зорганізований з селян; з ним він об'їздив велику територію України; бував з ним і в Києві, й вибаглива Київська публіка діставала повне естетичне задоволення зі співів селянської молоді. Це зроджувало любов і пошану до селянина й його творчості. В тому напрямі заслуга покійника величезна.

Х р о н і к а.

◆ У КІНГ'у. На початку цього навчального року остаточно закінчено відділення промфаку від КІНГ'у. Студентський склад розподілено на двоє: 1) 130 осіб, що мали ухил індустріальний і відповідний робочий стаж у цій галузі, переведено на хемфак КПІ; 2) 70 осіб залишено в КІНГ'у на промисловому відділі економфаку. Промисловий відділ економфаку утворено замість старого промфаку; цей відділ готує економістів у галузі промисловости; фахівців же технічної галузі промисловости надалі готуватиме КПІ.

◆ У Всенародній Бібліотеці України. З постанови Н.К.О. до В.Б.У. передано бібліотеку к. Київського Університету. Для цього добудовано в новому бібліотечному будинку (садиба ІНО) книгосховище. На протязі року працювала паритетна Комісія передачі бібліотеки від ІНО до ВБУ та виділення книжок для ІНО. Роботу закінчено. З числа 25 жовтня починається переноска книжок до книгосховища. Як тільки якийсь відділ буде закінчено переносити, зараз і відкриють його користуватися наук. робітникам. Отже десь з 1 листопада вже можна буде бібліотекою користуватися в новому приміщенні.

◆ Всеукраїнський історичний музей ім. Шевченка в Києві. Музей має до 100.000 експонатів, але його експозиційна площа дуже мала. Найважливіша справа для нормального розвитку музею—це добудова будинку. Друге важливе питання—це поповнити штати музею новими науковими силами крім тих, що зараз працюють. Музей мало забезпечений матеріально. Це перешкоджає музею розгорнути роботу відповідно до завдань у всеукраїнському масштабі.

Зараз переводиться праця майже в усіх відділах. Змагання—скласти як найкращу і найспокійнішу обстановку для роботи.

За останні 2 місяці переведено розкопки в Баришпільському районі разом з ВУАН'ом. До музею перевезено вирізки: похорон жінки скифських часів. Придбано кілька десятків картин і гравюр українських художників, при чому поповнено збірки музею також і новішими річами. Поширено експозиційну площу музею на 1 кімнату, ведеться підготовку, щоб передати музею підготовку Шевченківської виставки та переговори в справі передачі картин.

У майбутньому є потреба закріпити в музею „новий режим“, розвинути наукову роботу в музею, підібрати аспірантів, що працюватимуть в музейній справі, гуртувати наукові сили при роботі музею, звернути увагу на консервацію експонатів та ремонт будинку, добитися добудови

існуючого будинку та дістати ще один будинок для музею, передати археологічний відділ музею до майбутнього археологічного музею, систематично поповнювати збірки музею, а для цього влаштовувати наукові експедиції та екскурсії, в найближчий-же час налагодити роботу комісії передачі музею й влаштувати Шевченківську виставку в 10-ті роковини Жовтневої Революції.

Заслухавши доповідь т. в. о. Директора Всеукраїнського Історичного Музею ім. Шевченка тов. Заклинського, Бюро СНР прийняло таку резолюцію: „На тлі недавнього безладдя в керівництві Музеєм і загострених стосунків між окремими групами музейних робітників (а це врешті призвело до трагічного самогубства Д. М. Щербаківського), після персональної зміни в адміністрації помітно значне оздоровлення робочої атмосфери в результаті правильно взятого напрямку в роботі.

Зокрема Бюро вітає відновлення Ради Музею та дружнє співробітництво її з адміністрацією.

Адміністрація Музею повинна з особливою увагою поставитися до поповнення Музею новими силами, що відповідали-б своєю науковою кваліфікацією та громадською роботою завданням Музею.

Поставити перед УЦБ СНР питання про кончу потребу вжити дальших заходів, щоб оздоровити робочу атмосферу в Музею.

Для розгортання наукової та політосвітньої роботи Музею треба добудувати теперішній будинок Музею згідно з первісним його планом та набути новий відповідний будинок для Музею, про що звернутися до Київського ОВК.

Історичний Музей має значення всеукраїнське й повинен відповідно розгорнути свою роботу, на що НКО повинен дати йому потрібні кошти, значно більші від сучасних.

Разом з тим Бюро СНР вважає, що ОВК повинен вложити в місцевий бюджет кошти на консервацію експонатів, наукові експедиції та екскурсії й взагалі на роботу Музею, що має немале значення для розвитку Києва та Київщини“.

◆ В ТПГ. З нового навчального року Тор. Пром. Технікум переводить навчання в новому приміщенні, що міститься на Червоноармійській вул. ч. 23.

Навчальний план затвердив Н.К.О. на 27/28 рік з розподілом на факультети: фінансовий, торговельний та промисловий.

◆ Пленум завідувачів науково-дослідних кафедр м. Києва. В середині листопада міс. поточного року відбувся пленум завідувачів науково-дослідних кафедр м. Києва.

На цьому пленумі виступив з великою програмовою промовою голова Укрнауки т. Озерський, з'ясувавши стан та перспективи розвитку української науки.

З багатьох важливих питань, що їх торкнувся в своїй промові т. Озерський, особливо варто відзначити питання про зміцнення культурного впливу УСРР на Зах. Україну, що прагне до злуки з своєю соціалістичною посестрою,—і питання про порядок наукових відряджень, що їх надалі буде розподіляти пленум керівників наук.-досл. катедр.

◆ З життя наук.-досл. катедр 1) Від 1/І 1927 будуть зняті з аспірантських списків та з стипендій всі ті аспіранти н.-д. катедр, які закінчили 3-ох річний аспірантський стаж до кінця грудня п. р.

2) При кінці листопада має відбутись загальна київська музейна нарада при уповноваженому Укр. науки, де має бути обговорена між иншим справа муніципального музею.

3) З початком майбутнього акад. року перетворено к-ру Ботаніки в Ботанічний Інститут, а катедру клінічної медицини розділено на 2 окремі катедри: терапії під керуванням проф. Яновського і хірургії під керуванням проф. Волковича.

4) 13 листопада в залі ВБУ відбулося врочисте відкриття Ботанічного Інституту.

5) Під час першого прийому аспірантів до н.-д. установ в Києві витримало кольоквіум 74 кандидати, з них затвердила Укрнаука 54, а при другому прийомі витримало кольоквіум 23 особи, які ще не затверджені Укрнаукою.

◆ В Домі Ученого. На початку грудня відкриваються функції Дома Учених в будинку на Пушкінській вул., ч. 1, Вся культ-

робота С. Н. Р. буде провадитися там, З минулої практики остаються й на новому місці відновляються такі форми культроботи. Раз на тиждень має бути доповідь чи лекція. Що-суботи відбуватимуться концерти, вечірки то-що. Улаштовується КІНО. Функціонуватимуть гуртки чужих мов. Організуються гуртки клубної роботи з дітьми дошкільного віку: 1) музична студія, 2) дитячі ігри, 3) гуртки малювання, ручної праці. Керуватимуть гуртками члени СНР—педагоги: К. О. Толмачевська, М. П. Хереско, О. Я. Іконникова, Л. А. Томкевич. Організуються спортивні гуртки. Запис дітей в гуртки провадиться й зараз в СНР (Палац Праці, кім. 25).

◆ Дитячий садок для дітей членів С.Н.Р. Дитячий садок ч. 21 міститься на Стрілецькій вул. ч. 1-а в будинку робітників Нарзв'язку. Цей садок, як український, існує з 1918 року; з жовтня місяця 1924 року він існує як самоокупний. З листопада 1926 р. С.Н.Р. взяла шефство над цим садком, підтримала його матеріально й втягла в педроботу наукові сили, чим зміцнила становище садка.

Праця в садку переводиться від 10 г. ранку до 3 г. дня. В садку діти снідають і обідають. До садка приймають дітей членів С.Н.Р. і взагалі членів Робосу. Завдання садка привчити дітей до трудового колективного життя, дати можливість дітям в українському оточенні виявити свої творчі сили і здобути вражіння. Садок будує свою роботу за триместровими планами і охоплює такі галузі: фізичне виховання, зв'язок з сучасністю, самообслуговування, ручна праця, природа, малювання, ліпка, співи, ритміка, слухання музики, початкове навчання грамоти. Метода, якої вживає установа,—дослідча.

Редагує: Президія Культкомісії С. Н. Р.

С. Гаєвський.

О. Дорошкевич.

Р. Заклинський.

З М І С Т.

	стор.
1. Завдання Бюлетеню	1
2. Важлива організаційна справа	2
3. Культурбота С. Н. Р.	3
4. Інформація бюро	4—8

А. Від редакції; Б. Лекторське Бюро; В. 1. Реєстрація наукових робітників; 2. Нова форма звязку Бюро секції з місцкомами; 3. Заборгованість; 4. Академічні пенсії; 5. Положення про уповноважених С. Н. Р.; 6. Право самопотиснення 7. Мешкальна платня; 8. Стосунки з Житлосоюзом; 9. Нова постанова ВУЦВК УССР: 10. Відстрочки одбування військової повинности; 11. Обіжники Н. К. О.; 12. До відома аспірантів; 13. Осінньо-зимовий сезон у Кисловодську й Дитячому Селі; 14. Облік приймальної кампанії в ВИШ'ах.

Пам'яти померлих	9—12
Хроніка	12—14

БЮЛЕТЕНЬ

КИЇВСЬКОЇ СЕКЦІЇ НАУКОВИХ

РОБІТНИКІВ.

ВИХОДИТЬ НА ПОЧАТКУ КОЖНОГО МІСЯЦЯ РОЗМІРОМ ОДНОГО АРКУША ДРУКУ.

ЗМІСТ ТАКИЙ: 1) Статті виробничого характеру; 2) Інформація Бюра; 3) З життя Київських Наукових Робітників; 4) З життя місцевих ВИШ'ів; 5) З життя С.Н.Р. на всьому С.Р.С.Р.; 6) Хроніка.

КОЖНЕ ЧИСЛО НАДСИЛАЄТЬСЯ ЧЛЕНАМ С.Н.Р. ДОДОМУ.

ДО КІНЦЯ 1927 р. ВИЙДЕ ДВА ЧИСЛА.

ПЕРЕДПЛАТА ЗА ДВА ЧИСЛА 30 коп. ЗДАЄТЬСЯ РАЗОМ З ВІДСОТКОВИМИ ВНЕСКАМИ
НА СЕКЦІЙНУ РОБОТУ.